

Patrimoni

Alfons el Magnànim publica 'Obres o trobes en llaors de la Verge Maria' (València, 1474), una obra clau per a la història cultural hispànica en ser el primer llibre imprès en llengua romànica.

La diputació llança l'edició més completa del primer llibre en valencià

MARÍA BAS
València

La Institució Alfons el Magnànim ha presentat la nova edició crítica d'«Obres o trobes en llaors de la Verge Maria» (València, 1474), una obra fonamental per a la història cultural hispànica i considerada el primer llibre imprès en llengua romànica, concretament en valencià. El volum, editat i estudiat pel catedràtic emèrit Antoni Ferrando Francés, compta amb la coordinació de Maite Simón i constitueix l'edició crítica més rigorosa i completa realitzada fins a la data.

El llibre, conservat en un únic exemplar a la Biblioteca Històrica de la Universitat de València, és una peça clau no sols pel seu valor bibliogràfic, sinó també per la seua rellevància històrica, literària i sociocultural. L'obra arplega el desenvolupament del certamen poètic celebrat el 25 de març de 1474, convocat pel virrei de València, Lluís Despuig, i presidit pel bisbe Jaume Pérez, en representació del cardenal Rodrigo de Borja, futur papa Alexandre VI.

Aportacions destacables

Ferrando oferix un complet estudi introductor i en el qual actualitza i corregeix dades biogràfiques dels participants, jurat i organitzadors, a

Alfons el Magnànim publica 'Obres o trobes en llaors de la Verge Maria'.

més d'analitzar el conjunt de composicions i les circumstàncies històriques de la impressió. L'edició modernitzada s'acompanya del fac-símil de l'incunable, així com d'una extensa anotació destinada tant a especialistes com al públic general. Entre les aportacions destacades del volum figura la confirmació, per criteris tipogràfics, que l'impressor va ser Lambert Palmart, responsable d'algunes de les obres més significatives de la València del segle XV, com la Bíblia atribuïda a Bonifaci Ferrer o els Furs de València.

L'obra és considerada el primer cançoner imprès de la tradició hispànica i la primera crònica detallada d'un certamen poètic medieval, perquè documenta la temàtica, l'organització, les modalitats de participació, el jurat, les sentències i els incidents del concurs. Així constitueix un testimoni excepcional dels debats teològics sobre la figura de la Mare de Déu durant el segle XV.

Amb la publicació, el Magnànim posa en valor la figura d'Antoni Ferrando, autor present en el seu catàleg des de 1983. El nou volum se

suma a altres obres essencials de l'investigador editades per la institució, consolidant una trajectòria de referència en els estudis de filologia catalana, literatura medieval i cultura valenciana.

L'edició d'«Obres o trobes en llaors de la Verge Maria» suposa una aportació per als investigadors i per als interessats en els orígens de la impremta, la tradició literària valenciana i l'esplendor cultural de la València del segle XV.

Antonio Ferrando Francés

Antoni Ferrando Francés és catedràtic emèrit de Filologia Catalana de la UV i doctor honoris causa per la Universitat d'Alacant. Especialista en història de la llengua i de la cultura i en l'edició filològica de textos, és autor d'estudis sobre Jaume I, sant Vicent Ferrer, Ausiàs March, el Curial, Tirant lo Blanc, Pere Jacint Morlà, Teodor Llorente i Manuel Sanchis Guarnier, entre altres.

En 1983 la Institució Alfons el Magnànim va publicar la seua tesi doctoral 'Els certàmens poètics valencians'. Altres títols són 'Poesies i col·loquis de Pere Jacint Morlà (1995)', 'Sant Vicent Ferrer en la historiografia, la literatura, l'hagiografia i l'espiritualitat al segle XV (2014)', i 'Llorente i Blasco Ibáñez: entre la política i la literatura (2021)'. ■

Sergio Díaz.

Música

Sergio Díaz, nou director de la Jove Banda Simfònica

MARÍA BAS
València

La Federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana (FSMVCV) ha designat a Sergio Díaz García com a nou director de la Jove Banda Simfònica de la FSMCV en una aposta pel talent emergent i pel desenvolupament de projectes que combinen excel·lència artística i formació avançada. Natural de la Vall d'Uixó (Castelló), Sergio Díaz García inicia la seua formació musical en el Centre Instructiu d'Art i Cultura de la seua localitat, on comença els seus estudis de trompeta. Actualment és director titular de la banda de la Unió Musical Santa Cecília de Moncofa i del CMI Santa Cecília de Puçol, i ocupa la càtedra de Gestió Musical del Conservatori Superior Óscar Esplá d'Alacant. ■

Ningú a hores d'ara pot dubtar del talent com assagista i crític literari de Josep Iborra (Benissa, 1929 - València, 2011). Des dels temps actuals, amb la banalitat que podem trobar pel camí, la passió per la cultura, l'erudició i la saviesa dels intel·lectuals d'aquella generació sempre m'ha causat una gran impressió. No sabia com definir aquell entusiasme renaixentista per la cultura humanista, tan present en la gent del grup Torre, o en les tertúlies de Joan Fuster, Vicent Ventura i el mateix Josep Iborra, entre d'altres. Van ser ells, justament, els homes i les dones d'aquella generació, els últims creients i diletants de la gran cultura clàssica, vull dir, la gran filosofia, la literatura, l'art, la música, el teatre...

La Claraboia

El melòman Josep Iborra

ANTONI GÓMEZ

Escriptor i periodista

A la casa de Xavier Casp, conta Iborra, el poeta acompanyava al piano a la dona, que era alemanya, quan cantava cançons

tradicionals i de lieder alemanys. O els concerts al teatre Principal al cinquè pis, a la 'cassoleta' on Enric Tàrraga desplegava una

senyera després de cada espectacle i cridava «Visca el País Valencià!». La música, per tant, formava part d'aquella passió cultural en temps de precarietat i mediocritat ambiental.

Ara, l'editorial Lletre Impresa i la Institució Alfons el Magnànim han publicat Josep Iborra. Escrits sobre música d'un literat melòman, amb una introducció i un retrat de Joaquim Iborra. Són ressenyes i comentaris al voltant de la música alguns inèdits i d'altres ja publicats en diferents publicacions. Textos que reflecteixen la melomania de Josep Iborra per la música clàssica i el seu tarannà sempre intel·ligent, erudit i analític, capaç d'escriure sobre la música en l'obra de Thomas Mann o les diferències entre dos revolucionaris de la

música com Schönberg o el mateix Stravinsky.

A mi m'han agradat els articles dedicats a Thomas Mann i la relació amb la música. En una de les novel·les més conegudes, Els Buddenbrook, Iborra analitza fil per randa un dels conflictes cabdals de l'escriptor alemany: les contradiccions entre la moral burgesa, que representa el mercantilisme, i l'art, la música, que reflecteix els conflictes espirituals. De fet, la música serà el dimoni que portarà a la família a la seua decadència. O les diferències entre els dos grans innovadors de la música del segle XX, Arnold Schönberg, creador de la música dodecafònica, el revolucionari, i Stravinsky, al capdavant, neoclàssic. Un llibre molt recomanable. ■